

Organització; ço que és igual a dir harmònica coordinació de l'esforç de cada u per tal que, amb la suma dels esforços individuals, arribem a constituir una potència tal que pugui vèncer tots els obstacles que s'oposin a la consecució del lema que capçala com a divisa o senyera els nombres d'aquest Butlletí.

L'organització és ensems, avui com avui, necessària i precisa, doncs és un mitjà legal per a sortir en defensa dels nostres interessos col·lectius, interessos sobre els quals tothom semblava tenir més dret que nosaltres mateixos, començant per l'Estat, la Província, el Municipi, les Societats diverses d'accidents del treball, socorsos mutus, de beneficència, etc., fins el mateix client. (1). Bona prova del què pot fer l'organització és ço que ha obtingut ja, la classe mèdica d'avui, en comparació del que era la de abans del Sindicat, i això que solament porta el Sindicat cinc anys d'existència.

I solament la lliure i voluntària organització complerta i perfecta de la classe mèdica podia resoldre o endegar la solució de tan diferents i complexos problemes, com són la concurrència i la producció, la previsió, el cooperativisme, l'establiment de la escola lliure de Medicina, etc., etcètera.

Algú dirà que tot això pot fer-ho el Col·legi, a lo qual s'ha d'objectar que és un error capitalíssim; puix, que el Col·legi, com diu, millor que jo podria dir-ho, el company Dr. Lluís Vila Abadal (2), per ésser un organisme emanat de l'Estat té la submissió nostra per la força de la llei; no té més criteri que el que li permet tenir la llei de l'Estat; solament exerceix o pot exercir funcions de fiscalització a les ordres i baix la intervenció de l'Estat; no és ni serà mai Tribunal de la Classe, sinó solament oficina tècnica de informació, etc., etc., mentre que el Sindicat, amb el seu caràcter d'Associació voluntària abastarà, segons siguin usats els drets i deures cívics dels seus associats, gran part o la totalitat dels fins que ens interressi d'obtenir, per la raó elementalíssima que les associacions venen a ésser com a grans famílies amb una actuació patrimonial, dins les quals l'individu augmenta la seva força personal, des-

enrotlla activitats i iniciatives i multiplica la seva potència quan aquestes valors són reconegudes pels altres companys d'associació i els volen reconèixer prestant-li la cooperació i esforços de tots els associats. Així, per exemple, mercès a l'esforç de tots, podia ésser un fet, bastir el Casal del Metge; mercès a l'esforç nostre, la Mutual Mèdica del Sindicat, amb els seus escassos quatre anys de existència, i estant integrada solament per metges residents a Catalunya, ha assolit ja potencialitat i fermesa que no tenen les altres institucions més o menys similars creades a l'ampar de l'Estat i integrades, des de fa anys, per tota la Classe Mèdica de la Península.

I si tant pot l'organització, és precisament a base que el organitzats tinguin sempre molt present que estar organitzat o sindicat, en el nostre cas, vol dir ésser disciplinat per tal d'aconseguir el màxim bé col·lectiu, i que disciplina vol dir saber les obligacions que es contrauen amb la Collectivitat Mèdica, amb el Client, amb la professió i amb nosaltres mateixos; vol dir respecte i execució dels acords de les Assemblees deliberants, de la Junta Directiva i de la Comarcal; vol dir complir amb tothom perquè tothom compleixi amb u; vol dir perseguir el major bé col·lectiu anteposat al màxim propi; vol dir, en fi, que dins la collectivitat, tots som iguals, tots tenim els mateixos deures a defensar-nos contra allò que pugui fer minvar el prestigi moral, científic i econòmic de la Classe, i que tots plegats havem de treballar amb igual intensitat perquè ni la moralitat, ni la ciència, ni la economia tinguin drets de prelació l'un sobre l'altre, quan es tracti d'obtenir el seu màxim prestigi; vol dir, a més, disciplina, posar tot el nostre esforç i àdhuc contribuir amb el sacrifici, si precisa, a la prosperitat i esplendor del nostre Sindicat, tenint molt present que tots els associats som responsables moralment de la bona marxa de l'Associació; així com ho som també que l'Associació se'n vagi per camins diferents dels què a la Collectivitat interessa.

Propaguem, doncs, el Sindicat, intervenim tots, seguint amb atenció, desde les Comarcals ja, la seva marxa, vigilem el compliment dels Estatuts, contribuïm tant com poguem a la potencialitat del mateix i, fent-ho així, el Sindicat serà quelcom que podrà imposar-se, quan calgui, de la mateixa manera que podrà ajudar per la seva mateixa potencialitat el caigut en la lluita que havem de sostenir sempre ardent per a el nostre total millorament.

Es també indispensable ésser mutualista? Ja

(1) Es avui encara de més actualitat que quan va publicar-se i per tant convindria que fos llegit i meditat. l'article del Dr. H. Puig i Sals inserit en el BUTLLETÍ número 7 (Desembre de 1920) i titulat: *El «Sindicat de Metges de Catalunya»*.

(2) Vegi's el paral·lel establert d'una manera admirable pel Doctor Lluís Vila Abadal en el BUTLLETÍ número 22 (Març de 1923) *Col·legi-Sindicat*.